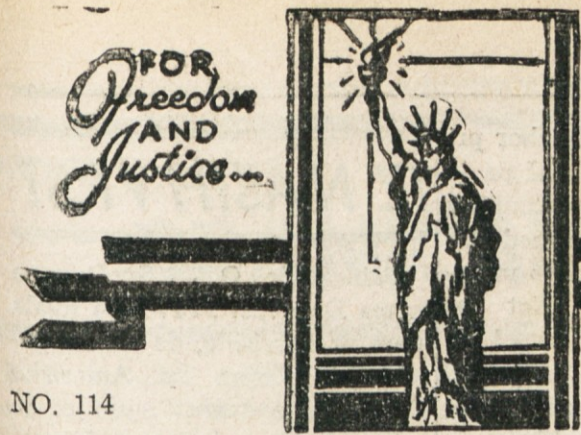




AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

NO. 114

Antonia Pavlic 7-8-8
7019 — 60th Lane
Ridgewood Sta.
Brooklyn, N.Y. 11227

AMERICAN IN SPIRIT
EVEN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, MONDAY MORNING, JUNE 10, 1968

STEV. LXVI — VOL. LXVI

De Gaulle je obljubil "družbo soudeležbe"!

Predsednik Francije je obljubil novi red "družbo soudeležbe" delavstva in študentov pri njihovih nalogah in smotrih.

PARIZ, Fr. — Pretekli petek je Charles De Gaulle preko radia in televizije razlagal Francozom svoje nazore in reformne načrte. Dejal je, da sta kapitalizem in komunizem "slabi rešitvi z vidika človeka" in je zato napovedal novo "družbo soudeležbe", oziroma sodelovanja obeh strani, tako uprave podjetij kot delavstva, šolskih uprav in študentov.

De Gaulle se je razgovarjal pred radjiskimi mikrofoni in televizijskimi kamerami z urednikom degaullovskega lista Michelom Droitom 55 minut. Govoril je sproščeno in mirno. Povdal je, da ga je preteklo sredo vleklo, da bi odstopil, pa je svoje mnenje spremenil, ko je prišel do prepričanja, da je njegova navzočnost potrebna za preprečitev uvedbe "komunističnega totalitarizma". Obljubil je izvesti napovedani referendum kasneje, po parlamentarnih volitvah.

V svojem nastopu, ki pomeni začetek volivne borbe, je De Gaulle hotel javnost prepričati, da je glavni boj med njim in njegovimi sodelavci, ki hočejo ohraniti red in mir, svobodo in demokracijo, ter med komunisti, ki hočejo uvesti totalitarizem, komunistično diktaturo. "Nekomunistična levica", ki jo vodita Mitterrand in Mendes-France, naj bi bila le nekaj komunističnih privrascov brez trdnih lastnih načrtov in programa.

Štrajka še ni čisto konec

Dober del delavstva in uradništva se je še pred koncem tedna vrnil na svoj posel. Tako je promet v Parizu skoraj normalen. Vzpostavljene so bile tudi avtobusne in železniške prometne poti ostali Franciji. Dostavljana in pobirana je pošta.

Letalški promet je mogel biti obnovljen le delno, ker so mehaniki na letališčih Orly in La Bourget pri Parizu ostali na štrajku. Prav tako je štrajkala še vedno trgovska mornarica, dalje delavstvo v tovarnah avtomobilov Renault, Peugeot in Berliet in v letalskih tovarnah Sud Aviation.

Glavne delavske unije so pozvale uradništvo prefektur, ki so odgovorne za vzdrževanje notranjega mira, reda in varnosti, naj začno jutri štrajk, ker vlada ni izpolnila njihovih zahtev po plačah. Pariški avtoizvožniki so odločili, da bodo ponovno glasovali o koncu štrajka jutri. Zaprta je še vedno večina visokih in srednjih šol po vsej Franciji.

Manj primerov

WASHINGTON, D.C. — V ZDA je sedaj povprečno letno do 5,000 oboljenj na tifus in paratifus.



Sončno in soparno. Najvišja temperatura okoli 87.

Novi grobovi

John Vrhovnik
Včeraj je v Woman's bolnišnici umrl John Vrhovnik z 5801 Prosser Ave., star 81 let, rojen v vasi Stranje, od koder je prišel pred 55 leti. Delal je pri King Band Instruments do upokojitve pred leti. Bil je član Društva Lunder Adamič št. 28 SNPJ in Svetega Imena pri Sv. Vidu. Tukaj zapuša žena Angelo, roj. Virant, hčeri Angelo Armon in Mary Shume, sina Johna Vrhovnika in 4 vnuke. Umrli v družini so hčer Rosalia, sin Joseph, brata Frank (v Pa.) in Simon in sestri Sophie in Mary v starem kraju. Pogreb bo v sredo jutraj ob 8.30 iz Zakraskovega pokopnega zavoda v cerkev sv. Vida ob devetih, nato na pokopališče Kalvarijski. Truplo bo položeno na mrtvaški oder nocoj ob sedmih.

Frank Perusek

V petek zjutraj je doma umrl Frank Perusek s 6303 Bonna Ave., star 91 let, doma v Sodražici, od koder je prišel pred 65 leti. Delal je pri stari Union Salt Co. do upokojitve pred 30 leti. Umrli v družini so žena Angela in hčeri Emilia in Anne. Tukaj zapuša hčere Josephino in Angelo, v starem kraju pa več drugih sorodnikov. Bil je član Društva sv. Antona CKO, Dvora Baraga št. 1317 COF, Društva sv. Vida št. 25 KSKJ in Društva Sv. Imena pri Sv. Vidu. Pogreb je danes zjutraj ob 8.30 iz Zakraskovega pokopnega zavoda v cerkev sv. Vida ob devetih, nato na pokopališče Kalvarijski.

Gary T. Wiersch

V soboto popoldne je utonil v jezeru Erie Gary T. Wiersch z 28670 Forest Rd., Willowick, ko je padel s splava, ki ga je tok zanesel z brega ob E. 294 St. dalje v jezero. Pokojni je bil dijak St. Joseph High, 17 let stari sin Petra in Olge, roj. Horvat, brat Mrs. John Elliott in Petra. Pogreb bo iz Grdinovega pokopnega zavoda na Lake Shore Blvd. v sredo ob 9.15 v cerkev Marije Magdalene na Vine St. ob desetih, nato na All Souls pokopališče. Družina je pred selitvijo v Willowick lani živela na 7511 Cornelia Ave.

Frank Gliha

V soboto je nenadno umrl Frank Gliha z 21431 Naumann Avenue, član KSKJ št. 169 in ABZ št. 71. Pogreb bo iz Grdinovega pokopnega zavoda na Lake Shore Blvd. Čas in kraj še nista določena.

Osumljeni umora Kinga bil prijet v Londonu

WASHINGTON, D.C. — V soboto je pravosodni tajnik objavil, da so na osnovi informacij, ki jih je posredovala FBI, prijeli na londonskem letališču Jamesa E. Rayja, bivšega obsojenca, ki je pod imenom Eric Starvo Galt bil osumljen umora dr. M.L. Kinga v Memphisu, Tenn., 4. aprila letos.

J.E. Rayju, ki je star 40 let, se je posrečilo po umoru v Memphisu, katerega je bil osumljen, priti preko meje v Kanado, kjer se je 16. aprila naselil v Torontu. Tja je dobil tudi kanadski potni list na ime Raymon George Sneyd. Z njim je priletel 6. maja v London, pa odletel že naslednji dan v Lizbono. Ko je v soboto zjutraj priletel iz Lizbone zopet v London, so ga na letališču prijeli.

Združene države so zahtevale njegovo izročitev na temelju obtožbe umora.

Spomenik Janezu 23. odkrili na Poljskem v odsotnosti hierarhije

Kardinal Wyszyński in drugi vodniki Cerkve na Poljskem so bojkotirali odkritje spomenika papežu Janezu XXIII. v Wroclavi.

VARŠAVA, Polj. — Sredi preteklega tedna so v Wroclavi odkrili 15 čevljev visok granitni kip pokojnega papeža Janeza XXIII., prvi spomenik pokojnemu papežu na vsem svetu, ob odsotnosti tamkajšnjega nadškofa Boleslava Komineka in vseh ostalih poljskih nadškofov in škofov. Janez XXIII. drži desnico dvignjeno v blagoslov množic.

Kardinal Wyszyński je dejal, da je cilj postavitve spomenika, izvedene s tiho podporo Komunistične partije in njenih katoliških pripravek v organizaciji Pax, zmešati katoliške vernike in jih usmeriti proti njihovim škofom. Nadškof Kominek v Wroclavi je dejal, da je postavitev spomenika papežu Janezu XXIII. velika hinavščina. On je predložil, naj bi bil za spomenik zbrani denar porabljen za zgraditev cerkve v spomin pokojnemu papežu, kar pa je bilo odklonjeno. Oblasti ne dovoljujejo gradnje cerkva v njegovi nadškofiji, je izjavil nadškof Kominek, dovolile pa so postavitev spomenika pokojnemu papežu. To je brez dvoma hinavščina prvega reda.

Katoliški škofje so jo predobro čutili in so zato odklonili vsako zvezo s postavljanjem tega spomenika, za katerega so se zavzeli levičarski katoliški intelektualci in duhovniki, povezani v režimski organizaciji Pax, ki jo cerkveno vodstvo ne gleda prav nič prijazno.

Policijski načelnik v Saigonu zamenjan

SAIGON, J. Viet. — Maj. gen. Nguyen Ngoc Loan, ki je po vsem svetu znan po ustrelitvi zajetega vietnamskega častnika tekom znane Tet ofenzive na saigonski ulici, je bil preteklo soboto zamenjan s polk. Tran Van Hai-jem, poveljnikom ranger-skih oddelkov. Zamenjan je bil tudi župan mesta Saigona.

Gen. Loan je bil tekom rdečega napada na Saigon 5. maja ranjen in je še vedno v bolnišnici.

Atentat na sen. R. F. Kennedyja razburil ves svet

CLEVELAND, O. — Kot je bilo treba pričakovati, je atentat na sen. R. F. Kennedyja razburil ves svet. Dasiravnja ni bilo težko dognati, ne kdo je najverjetnejši atentator in ne kakšni so nagibi, ki so ga vodili na poti do zločina, je vendarle malo komentarjev, ki bi zadeli bistvo stvarnosti. Pogosto je komentarjem primešana kritika brez vsake podlage, zato pa dosti politične propagande.

Irska javnost je presojala atentat z rodbinskega stališča. Za Irce je Kennedyjeva družina še zmeraj najprvo irska, potem šele ameriška, nikakor pa ne "anglosaksonska". Anglija in njene bivše kolonije so atentat začutile kot udarec, ki je zadel njihovega najboljšega prijatelja in zaveznika. Običajna trenja so bila pozabljena. V Vatikanu je sv. oče odšel takoj v kapelo in molil

Sen. R. F. Kennedy počiva poleg svojega brata Johna F. Kennedyja

Tito miri študente

Študentje na belgrajski univerzi se niso končali štrajka. Delno jih podpirajo tudi študentje na drugih univerzah v SFRJ.

BELGRAD, SFRJ. — Oblasti so ves teden mirno gledale študente na belgrajski univerzi v upanju, da se bodo le naveličali štrajka in ga sami končali. To se ni zgodilo, pač pa so študentje v Zagrebu, Sarajevu, Ljubljani, Sarajevu, Skopju in Subotici v posebnih resolucijah podprli del zahtev štrajkujočih tovarišev. Štrajkujoči so zahtevali razgovor s predsednikom Titom, da mu osebno izroče svoje pritožbe in zahteve.

Tito na razgovore ni šel, pač pa je govoril včeraj preko radia in televizije vsej deželi. Napovedal je reforme v šolstvu, politiki in gospodarstvu. Trdil je, da je že sam postavil vprašanja in zahteve, ki jih sedaj stavljajo študentje. Nato je obljubil: "Tokrat se bom z vsem srcem trudil za rešitev in študentje mi morajo pri tem pomagati... Če nisem sposoben rešiti teh vprašanj, potem naj ne bi ostal na svojem položaju."

V nadaljnjem govoru je Tito razlagal, da je 90 odstotkov vseh študentov poštenih, da pa se oblasti niso za nje dosti brigale. Sedaj se skuša skupina "pekinško-orientiranih" študentov polastiti vodstva štrajka, toda Tito je prepričan, da ji to ne bo uspelo.

Med štrajkujočimi študenti in organizacijo Komunistične partije na univerzi je prišlo do sporazuma o resoluciji, ki poziva študente, naj se vrnejo v predavalnice, ker da je Tito dal dovolj jamstva za izpolnitev študentovskih zahtev.

Med tem je del štrajkujočih še vedno v poslopju rektorata univerze in vztraja v zahtevi po odstopitvi tistih, ki so bili krivi policijskega "nasilja" tekom demonstracij in izgrediv.

Bodimo pri vsaki vožnji previdni in zmanjšujmo številno žrtev!

Ves petek in vso noč do sobote zjutraj ob petih so hodili tisoči mimo krste sen. R. F. Kennedyja na mrtvaškem odru v stolnici sv. Patrika. V 24 urah se jih je zvrstilo preko 151,000. Ob desetih dopoldne v soboto je bila slovesna črna maša, ki so jo skupno brali njujorški nadškof Cooke, bostonski nadškof kardinal Cushing in osebni papežev odposlanec kardinal Del'Acqua iz Rima. Krsto s pokojnikom je nato odpeljal poseben vlak v Washington, D.C., kjer so jo položili v zemljo okoli 20 yardov od groba pokojnega Johna F. Kennedyja v soboto zvečer.

NEW YORK, N.Y. — Cerkev sv. Patrika je bila odprta ves petek in skozi vso noč do petih zjutraj v soboto, ker so vedno novi tisoči stopali v dolgo vrsto in čakali v njej dolge ure, da so prišli v cerkev in se poslovili od pok. sen. R. F. Kennedyja, katerega truplo je ležalo v krsti v bližini oltarja. V soboto ob petih so vrata ogromne gotške stolnice zaprli, da so poskrbeli vse potrebno za pogrebno sv. mašo, zlasti pa za varnost visokih gostov, ki so bili napovedani. Poleg vse Kennedyjeve rodbine z izjemo pokojnikovega očeta Josepha, ki je od starosti in od posledic kapi, ki ga je zadela pred 6 leti, hudo oslabil, so se pogrebne sv. maše udeležili predsednik L. B. Johnson z gospo, glavni tajnik ZN UTant, predsedniški kandidati Humphrey, McCarthy, Nixon in Rockefeller, W. Reuther in okoli 2000 drugih prijateljev, častilcev in spoštovalcev pokojnega senatorja in njegove rodbine.

Pogrebno sv. mašo so skupaj opravili njujorški nadškof T. Cooke, bostonski kardinal Cushing in osebni papežev odposlanec kardinal Dell'Acqua iz Rima. Zbor je pel tudi iz Handelovega Messiaha "Hallelujah, Hallelujah", New York Philharmonic Orchestra pa je pod vodstvom Leonarda Bernsteina igral Gustava Mahlerja Peto simfonijo. Pokojnikov brat sen. Edward M. Kennedy je spregovoril izpred oltarja: "Mojega brata ni treba idealizirati ali ga poviševati v smrti preko tega, kar je v življenju bil; ostane naj v spominu enostavno kot dober in dostojen mož, ki je videl napake in jih skušal popraviti, ki je videl trpljenje in ga skušal odstraniti, ki je videl vojno in jo hotel končati!"

Pri darovanju je osem Kennedyjevih otrok v spremstvu nosilcev sveč poneslo do oltarja darove za sv. daritev. To je bilo v prvi dobi krščanstva nekaj običajnega, pa so kasneje opustili, sedaj pa to ob posebnih priložnostih zopet vključujejo v obrede sv. maše.

Z vlakom v Washington

Po končani sv. maši so krsto ponesli iz cerkve sv. Patrika, jo naložili na avtomobil, v katerega so stopili pokonikova vdova, sen. Edward M. Kennedy in pokojnikov sin, 15 let stari Joseph. Sledil je sprevod 74 avtomobilov, ki je počasi krenil skozi povsod stoječe tisoče žalovalcev proti Pennsylvania železniški postaji. Od tam je poseben vlak z 21 vozovi, vso Kennedyjevo rodbino in okoli 700 prijateljev ter posebnih gostov odpeljal proti Washingtonu, D.C.

Tekom vožnje tja je prišlo v Elizabethvillu, N.J., do nesreče, ki je privzelo od nasprotne strani drug vlak in do smrti povozil dve osebi, ki sta prišli na postajo gledat vlak s pokojnikom. Nosilci, ki so krsto ponesli iz stolnice sv. Patrika v New Yorku, so jo tudi ponesli iz vlaka v vojaški pogrebni avtomobil. Na postaji je bil predsednik L. B. Johnson, ki je pozdravil pokojnikovo vdovo Mrs. Ethel Kennedy. Pogrebni sprevod je nato krenil mimo Kapitola in dalje mimo zgradbe pravo sodnega tajništva proti Lincolnovemu spomeniku, kjer so štirje zbori zapeli "The Battle Hymn of the Republic", nato pa na Arlingtonsko narodno pokopališče. Sen. R. F. Kennedyja so položili po pogrebnih molitvah k večnemu počitku v zemljo okoli 20 yardov od groba pokojnega predsednika Johna F. Kennedyja. Tako bo poslej obema skupaj gorel večni plamen.

V vodstvu črnskega pohoda revščine zmeraj večja zmeda

WASHINGTON, D.C. — Organizator "dneva solidarnosti" Rustin, ki je ta posel prevzel šele pred par tedni, je pretekli petek odstopil. Bajse se ne strinja s politiko predsednika gibanja Rev. Abernathyjem.

Rustin misli namreč, da je Abernathy že zgubil vodilno vlogo in da ga dogodki "vlečejo za seboj". Vse torej kaže, da se bo akcija vstopila v kaos, predno bo pokazala, kaj premore, ko pride napovedani "dan solidarnosti".

Iz Clevelanda in okolice

Seja—
Jutri ob 1.30 popoldne ima Društvo Danica št. 11 ADZ svojo redno sejo.

V sredo ob enih popoldne imajo skupne podružnice SZZ sejo v St. Clair Center na St. Clair Avenue.

Zadušnica—
Jutri ob enajstih dopoldne bo v cerkvi sv. Kristine sv. maša za pok. Franka Matjašiča on 16. obletnici smrti (danes ob sedmih zj. je bila pri sv. Vidu).

Kriv le uboja—

V soboto malo pred poldne je porota 8 žensk in 4 moških odločila, da je 24 let stari Timothy J. Adams kriv uboja Jamesa O. Tilletta 27. februarja letos v Barto's Cafe, ni pa kriv ne umora ne uboja Roosevelta Browna, za kar je bil tudi obtožen. T. J. Adams je bil vodnik motociklistične tolpe Hell's Angels in je ustrelil Tilletta, ko je bil pod vplivom mamila LSD, kot je bilo rečeno tekom razprave. Obtožen je bil umora Tilletta in Browna, porota ga je spoznala krivim le ustrelitve-uboja Tilletta. Obsojen bo od 1 do 20 let ječe in bo lahko, še predno bo odsedel eno leto, pomiloščen in puščen na svobodo.

Seja—
Podr. št. 25 SZZ ima nocoj ob sedmih sejo v šoli sv. Vida. Po seji bo zabava.

Prva obložba v zvezi z napadom na jugoslovansko zastopstva jan. 1967

WASHINGTON, D.C. — Velika porota v Washingtonu je sprejela obtožbo Borislava Koricana, 25 let starega Jugoslavana iz Chicaga zaradi krive prisige, ko je tajil, da bi imel on in Marjanović in Nikolic kak posej z bombnim napadom na jugoslovanski konzulat v San Francisco. Zadnja dva, Desimir Marjanović in Milan Nikolic sta živela v Clevelandu na St. Clair Ave. in E. 32 St., ko ju je FBI začel zasliševati lani v zvezi z napadi na jugoslovanska zastopstva v Ameriki in Kanadi 29. januarja 1967.

Imenovana sta prišla v Ameriko preko Francije, kjer sta bila gosta v domu bivšega kralja Petra II., pred nekaj leti. Naselila sta se v Los Angelesu, kjer sta bila v času omenjenih bombnih napadov, pa se nato preselila v Cleveland. Preteklo poletje se je Nikolic vrnil v Los Angeles, Marjanović pa se je preselil v Chicago.

Edini Churchillov sin Randolph umrl

LONDON, Ang. — Pokojni Winston Churchill je imel le enega sina, Randolpha. Hotel je v mladih letih posnemati očeta in se podal v politiko, kjer pa ni imel sreče. Potem je postal časnikar, pri tem pa opravljal tudi druge funkcije.

Med Jugoslavi je bil dobro znan po tem, da je v drugi svetovni vojni zastopal Anglijo pri Titu. Po vojni so se njegove ideje za titoizem močno ohladile. Randolph in Tito sta se zadnja leta le poredko srečala.

V angleškem parlamentu je bil Randolph Churchill le od 1. 1940 do 1945. Kandidiral je se demkrat, pa je šestkrat propadel.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NABOČNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in deželo izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

No. 83

No. 114 Monday, June 10, 1968

Nova levica

"Nova levica" ni nobena nova stvar v ameriškem javnem življenju. Jo poznamo že precej let. Imamo celo tednik s tem naslovom. Je to gibanje, ki se je razbohotilo šele zadnjih par let, predvsem med šolano mladino in mladino še v šolah. Skušaj pa pritegniti na svojo stran tudi mladino iz revnih slojev, posebno brezposelno. Vsa ta mladina je prava mana za razne demogoge, tudi politične. To daje gibanju večji pomen, kot ga zasluži. Kdor tega ne verjame, naj bere časopise, poslušaj radio in gleda televizijo. Zato je treba reči o tem gibanju par besed.

Kot vsako gibanje med ljudmi, mora tudi to gibanje imeti neko idejno podlago. Jo tudi ima, toda je neizrečeno težko, da bi jo človek jasno opredelil. Jasno je le to, da gibanje obožuje vse skrajne levičarske ideje in gesla, da jih napihuje in tako prekaša prvotne avtorje idej samih.

Nova levica ima svoje korenine v komunistični filozofiji. Ne zadovolji se z njo, jo hoče še "poglobiti", seveda na svoj način. Vzemimo na primer le idejo o revoluciji. Marks, Lenin in njihovi nasledniki trdijo, da je revolucija neobhodno potrebna za človeški napredek. Zato je upravičena, da podreja sebi etiko in moralo, čemur se po domače pravi: namen posvečujo sredstva. Marks, Lenin in njihovi učenci pa tudi trdijo, da je revolucija končana, kakor hitro je doseglja svoj namen. Nova levica se vneša za trajno revolucijo, ki jo je svoj čas poveljeval že Trocki. Trenutno najbolj vneto zagovarjata trajno revolucijo Mao in Castro; zato sta prišla v spor z Moskvo.

Nova levica daje pojmu revolucija zelo širok obseg. Zanj ni bilo revolucija na primer le Castrova na Kubi ali Maova kulturna na Kitajskem; zanj je sploh vsak upor in odpor, zvezan z nasiljem revolucija. Vidi v vsakem uporu in odporu, zvezanem z nasiljem, pripravo in vežbo za pravo revolucije, ki šele mora priti. Kar delajo na primer gverilci v Južni Ameriki ali v Aziji ali v Afriki, kar delajo študentje v Ameriki, Nemčiji, Italiji, Franciji, vse to je za novo levico vežbanje za pravo revolucijo; vežbanje je bolj duhovnega in organizacijskega značaja. Kar pri tem teče krvi, je to potrebno, da gibanje dobiva svoje mučnike.

Kar daje novi levici posebno važnost, je pojav, ki organizira vse svoje uporniške podvige, naj bodo to navadne demonstracije, izgredi, nemiri ali direktni upori, po istem vzorcu. Včasih se zdi, da nevidna roka vodi vse, načrte in izvajanje nemirov, izgredov in uporov. Nevidna roka pa ne sproži zmeraj sama vseh uporov in izgredov. Kadar jih sproži druge sile, se pa nevidna roka takoj vmeša in skuša prevzeti vodstvo in inicijativo.

Navadno mislimo, da vodi to nevidno roko Kremlj s svojimi strokovnimi organi za take posle. Pa to ne bo zmeraj držalo.

Nimamo namreč sedaj samo enega komunizma, kot smo svoje dni imeli stalinističnega. Danes obstoja že cela vrsta komunizmov. Najnazornejši dokaz za tako stanje so poskusi ruskih komunistov, da bi sklicali mednarodni komunistični kongres, ki naj bi obnovil nekdanjo rdečo edinstvo in solidarnost. Moskva se je že močno odmaknila od prvotnih želja in bi rada ustvarila vsaj ohlapno edinstvo, pa še tega ne more doseči.

Drugo važno dejstvo je v tem, da se novi levici zdi sedanjí ruski komunizem že zastarel. Se vneša za udarnejšo vrsto komunizma, kot je na primer Maov ali Castrov in je bil pred kratkim tudi Guevarov. Da take simpatije nove levice ne usahnejo, skrbijo razni levičarski udarniki, kot so trockisti, nihilisti, anarhisti itd., torej sami sovražniki moskovskega komunizma. Seveda Moskva ne more biti za tako "novo levico".

Najlepše se je to pokazalo pred par tedni v Parizu. Tam je komunistična stranka svojim pristašem odsvetovala vsako vezavo s študentovskimi akcijami na Sorbonni. Šele potem, ko je bila Francija preplavljena z divjimi štrajki, ki so privzeli taktiko "osvajanja" podjetij po študentovskih vzorcih, je komunistično vodstvo spremenilo taktiko in skušalo štrajkovni val izkoristiti zase. Pa še takrat si je postavilo za cilj: iztisniti iz DeGaullovega režima čim več koristi za delavski stan. Šele pozneje je taktiko zopet spremenilo in začelo zahtevati konec generalovega režima.

To je lahko ugotovil vsakdo, kdor je sledil poteku francoske krize. Tisti, ki je opazoval, kaj piše komunistično časopisje za železno zaveso o francoski krizi, je pa lahko hitro opazil, da se voditeljem evropskega komunizma ni prav nič dopadlo, kar so delali francoski študentje pod vodstvom nove levice.

Značilno je tudi to, da vsi voditelji študentovskih nemirov in uporov navajajo za svoje postopanje enako opravičevanje, naj bo to v Berlinu, New Yorku, Rimu ali Parizu. Povsod najprvo zanikajo, da rabijo silo. Ko temu nihče

ne verjame, začno trditi, da morajo silo rabiti, ker z mirnimi sredstvi proti "sistemu" ne morejo nič doseči. "Sistem" je njihov glavni sovražnik, kjerkoli prireajo upore: v Ameriki, Franciji, Italiji, Nemčiji itd. Ko tudi to stališče ne vleče več, začnejo trditi, da morajo rabiti silo, ker nastopa tudi policija nasilno. Za kar ima pravico policija, imajo pravico tudi uporniški študentje. Ko jim začne presti slaba, pa zahtevajo splošno amnestijo, ki naj se začne že takrat, ko oblast začenja ugotavljati odgovornost za izgrede in upore. To se pravi, vsi, ki sodelujejo pri takih nastopih, naj bodo načeloma že naprej zavarovani pri vsakem postopanju sodne oblasti.

Seveda se stalno ponavlja zahteva, da morajo biti "akademski tla" nedotakljiva za varnostne organe. Kar se godi na akademskih tleh, je le notranja zadeva univerzitetne uprave in študentov, redna upravna in sodna oblast tam ne smeta imeti nobenega opravka. In uničevanje tuje imovine? Seveda je to zoprna stvar, toda imovina ni tak problem, da bi smela igrati vlogo pri obrambi študentovskih "pravice".

Nova levica si lahko dovoljuje vse to radi tega, ker se svobodni svet premalo briga za njeno počenjanje. Se zadovolji s tem, da pride do prepričanja, da so nekatere pritožbe nove levice upravičene. To je res. Marsikaj, kar trdi nova levica, odgovarja dejstvom, toda to trdijo tudi nasprotniki nove levice. Nismo pa še tako daleč, da bi študentom rekli odločno, da se obstoječe krivice ne dajo izbrisati z novimi, še večjimi. So "še večje", ker hočejo uničiti mir in red. Mir in red sta pa taki človeški vrednoti, da jih ne spoštuje le svobodni svet, ampak tudi vsaka še tako reakcijska diktatura.

Edini, ki se je novi levici uprl, kot je treba, je zopet De Gaulle. Kot že večkrat, je tudi sedaj pokazal, da ima političen pogum. Najbrže se mu bo njegova taktika obrestovala pri sedanjih francoskih parlamentarnih volitvah.

I. A.

BESEDA IZ NARODA

Štiridesetletnica Telovske procesije

EL CERRITO, Calif. — Smo ob prazniku Presv. Rešnjega Telesa, kateri nam starejšim vzbuja lepe spomine na nepozabne čase, ko smo ta pomenljivi praznik obhajali in praznovali kar moč veličastno. Cerkev je vpekljala ta praznik z namenom, da kar moč slovesno izpovem našo živo vero v resnično bivanje Jezusovo v Najsv. Zakramentu v Sveti Hostiji, kar je središče naše svete vere ter moč našega krščanskega življenja.

Obhajamo ta praznik v najlepšem letnem času, ko je narava, polje, vrtovi in travniki v najlepšem razmahu, cvetju in zelenju, kar vzbuja upanje na dobro žetev, ko cvetje že zori v sadove, in v zavesti, da je le On — Vsemogočni Bog, kateri rast daje, setev ohranja in blagoslavlja. Vse to je izraženo v molitvah tega praznika, katerega v deželah s pretežno katoliškim prebivalstvom še danes obhajajo z veličastnimi procesijami: ko verno ljudstvo ob ubranem potrkavanju zvonom, s krasnim petjem v izmenjavni s skrbno umirjeno godbo, v pobožni molitvi spremlja mašnika, ko nosi v okrašenih monštranci živega Boga v sv. Hostiji, da tako kar moč tudi javno izpovedo globoko vero v Presv. Rešnje Telo Jezusovo, kar je žarišče svete vere.

V tukajšnji deželi ta praznik ni zapovedan; smo pač med različnimi verstvi, in Cerkev v svoji uvidevnosti nam katoličanom ne nalaga dolžnosti tega praznovanja, da ne bi imeli delavci in uslužbenci neprijetnosti z delodajalci in s sodelavci, kateri niso z nami istega verskega prepričanja. Pri Sv. Vidu v Clevelandu imajo na praznik sam lepo procesijo kar po cerkvi, katera je res prostorna, krasna in veličastna, ker zunaj razviti procesijo je tam nemogoče radi prometa, mesto bi ne dalo dovoljenja. Ponekod praznujejo ta praznik s procesijo na naslednjo nedeljo. Tako je v navadi že dolga leta Telovska procesija zunaj po bližnjih cestah pri Sv. Lovrencu v Newburghu v Clevelandu. Praznovanje praznika je veliko pridobilo na svojem pomenu, odkar se molitve praznika molijo v domačem slovenskem jeziku, da verno ljudstvo živo sodeluje z obredi, s katerimi se procesija Presv. Rešnjega Telesa vrši. Preje je bilo vse to v latinskem jeziku. Zdi se mi, da smo Slovenci bili med prvimi, ki so začeli proslavljati ta pomenljivi praznik s procesijo in vsemi obredi z dovoljenjem Rimske Stolice v domačem — slovenskem jeziku, dokaz naše visoke kulturne stopnje.

To dovoljenje je Sv. Stolica izdala ljubljanski in lavantinski škofiji že leta 1925, ko smo kar moč slovesno praznovali "Sveto leto" v zahvalo za milost odrešenja. Takrat je ljubljanski škof dr. Anton Bonaventura Jeglič za svojo življenjsko 75-letnico vodil številne romarje v Rim in je kot jubilejni dar dobil dovoljenje za popolnoma slovensko praznovanje Presv. Rešnjega Telesa, kar nam je kot "odpustek" prinesel od romanja. Tako smo že naslednje leto, 3. junija 1926, po vsej Sloveniji nad vse slovesno praznovali praznik Presv. Rešnjega Telesa, prvič v slovenski zgodovini z vsemi molitvami in obredi v slovenščini. To slovesnost so v ljubljanski stolnici še prav posebno povzdignili paramenti — mašne obleke, katere je ljubljanska škofija poklonila svojemu škofu že za njegovo zlato mašo, združeno s proslavo 25-letnice škofovanja, odkar smo v Ljubljani ter po vsej škofiji obhajali na praznik Sv. Trojice, 27. maja 1923. Takrat so jublantu poklonili dragocene paramente — mašne obleke, izdelane po načrtih arhitekta Vurnika z uporabo slovenskih narodnih motivov: nagelj, roženkravt, rožmarin, vrtnice, bršljan, vinska trta z grozdem, pšenično klasje. Vsak kos mašne obleke je bil umetnina sama zase; vse v podrobnosti okrašeno s temi vezinami; celo škofova mitra — pokrivalo, rokavice, plašč za kelih — vse krasno delo, odlično izdelano po šolskih sestrah; in je jublanti-škof z vso asistenco v njih res nastopal kot veliki duhovnik — škof — knez med svojim ljudstvom. Vse molitve, vse pesmi so bile podane v lepi slovenščini. Vojaška godba je igrala same izbrane komade, prirejane po cerkvenih, evharističnih napevih, katere je skomponiral sam njen kapelnik dr. Jožef Čerin. Evangeliji, začetek vsakega izmed štirih evangelistov, so se peli pri posameznih oltarjih, so bili tisto predstavljani v lepo sloveščino. Kaple — oltarji za 4 evangelje so bili skrbno, lepo pripravljeni: pred frančiškani, pred uršulinsko cerkvijo v Zvezdi, pred cerkvijo sv. Jakoba in pred magistram. Šenklaška — stolna procesija je bila "uradna". Ude-

ležili so se je ne le župan Perič v spremstvu vseh mestnih svetnikov; on se je pripeljal s podžupanom vedno v gala kožiji z dvema belima konjema — iskra šimeljna. Marveč tudi zastopniki vojske z divizijskim generalom na čelu, vodstvo univerze in poleg Prosvetne zveze z mogočno četo Orlov in Orlic tudi gasilci in zastopniki drugih korporacij, Castna vojaška četa — sami res izbrani fantje — je spremljala baldahin z Najsvetejšim in oddajala salve — strele po vsakem blagoslovu.

Zivo se spominjam, kako je pred frančiškani pel "Začetek svetega Evangelija po Mateju", kjer je podan rodovnik Jezusov — kanonik dr. M. Opeka s svojim mogočnim basom. Pred Uršulinsko cerkvijo v Zvezdi je pel "Začetek sv. evangelija po Marku" — opis življenja in delovanja sv. Janeza Krstnika kot predhodnika Gospodovega, dobri in skromni kanonik, "mašni-ka" smo mu rekli; hudomušnež so ga celo imenovali "šenklavski baritonist". Pevec res ni bil. Vendar za tisto slovesno priliko se je s pomočjo semeniškega pevovodje skrbno in dobro pripravil. Po opravljenih molitvah in obredu pred evangelijem se je škof z asistenco postavil na levo stran oltarja; v bližini je stal župan s svojimi svetniki. Na desni strani je bil semeniški pevski zbor, poleg zbora je zavzel mesto general s svojimi oficirji. In doli po Kongresnem trgu je bila ogromna množica ljudi ter razne organizacije — udeleženci Telovske procesije. Bil je krasen, že kar vroč dan — res "dan, kot ga je naredil Gospod". Kanonik je kar dobro pel svoj evangelij o Janezu Krstniku, kako je pripravljal pot Gospodu in vabil ljudstvo k pokori ne le z besedami, pač pa tudi z lastnim vzgledom; da je spokorno živel, "nosil obleko iz velblodje dlake ter usnjen paš okrog svojih lelij; da je jedel in užival kobilice in divji med — (kar je bila v Palestini hrana revnih in preprostih ljudi). In vpraj, ko je omenjal v še kar dobrem petju in z močnim glasom, da je Janez jedel kobilice in divji med — je eden izmed navzočih oficirjev nehote glasno napravil pripombo: "O — preklet je bla švoh menaža," — vse naokrog je bušnilo v smeh, celo škof se je s težavo držal resno. Pevec pa je zamisljen v svoj evangelij nemeč se za res neslano opazko — gotovo je ni slišal — krepko nadaljeval in lepo končal svojo, zanj ne lahko nalogo. Po blagoslovu in po oddani vojaški salvi, ko se je procesija že začela pomikati k naslednji kapeli proti sv. Jakobu cerkvi, — pa je stopil general k dotičnemu oficirju, ga srepo pogledal ter mu rezko naročil: "Da se mi javiš na raport, odmah jutri zrana!" Kako sta naslednji dan orala, nismo zvedeli. Procesija se je zopet lepo razvijala preko mostu k Sv. Jakobu, kjer je bil pred cerkvijo ob oltarju podan "Začetek tretjega evangelija po Luku, o napovedi angela jud. duhovniku Zahariji, da bosta — oba z ženo Elizabeto že priletna — dobila sina in naj mu dasta ime Janez, kateri bo čudovit v svojem poslanstvu kot predhodnik Jezusov z nalogo, da Mu pripravi "popolno ljudstvo". Močno je že žgalo junijsko sonce, ko smo se s litve, vse pesmi so bile podane v lepi slovenščini. Vojaška godba je igrala same izbrane komade, prirejane po cerkvenih, evharističnih napevih, katere je skomponiral sam njen kapelnik dr. Jožef Čerin. Evangeliji, začetek vsakega izmed štirih evangelistov, so se peli pri posameznih oltarjih, so bili tisto predstavljani v lepo sloveščino. Kaple — oltarji za 4 evangelje so bili skrbno, lepo pripravljeni: pred frančiškani, pred uršulinsko cerkvijo v Zvezdi, pred cerkvijo sv. Jakoba in pred magistram. Šenklaška — stolna procesija je bila "uradna". Ude-

ležili so se je ne le župan Perič v spremstvu vseh mestnih svetnikov; on se je pripeljal s podžupanom vedno v gala kožiji z dvema belima konjema — iskra šimeljna. Marveč tudi zastopniki vojske z divizijskim generalom na čelu, vodstvo univerze in poleg Prosvetne zveze z mogočno četo Orlov in Orlic tudi gasilci in zastopniki drugih korporacij, Castna vojaška četa — sami res izbrani fantje — je spremljala baldahin z Najsvetejšim in oddajala salve — strele po vsakem blagoslovu.

Zivo se spominjam, kako je pred frančiškani pel "Začetek svetega Evangelija po Mateju", kjer je podan rodovnik Jezusov — kanonik dr. M. Opeka s svojim mogočnim basom. Pred Uršulinsko cerkvijo v Zvezdi je pel "Začetek sv. evangelija po Marku" — opis življenja in delovanja sv. Janeza Krstnika kot predhodnika Gospodovega, dobri in skromni kanonik, "mašni-ka" smo mu rekli; hudomušnež so ga celo imenovali "šenklavski baritonist". Pevec res ni bil. Vendar za tisto slovesno priliko se je s pomočjo semeniškega pevovodje skrbno in dobro pripravil. Po opravljenih molitvah in obredu pred evangelijem se je škof z asistenco postavil na levo stran oltarja; v bližini je stal župan s svojimi svetniki. Na desni strani je bil semeniški pevski zbor, poleg zbora je zavzel mesto general s svojimi oficirji. In doli po Kongresnem trgu je bila ogromna množica ljudi ter razne organizacije — udeleženci Telovske procesije. Bil je krasen, že kar vroč dan — res "dan, kot ga je naredil Gospod". Kanonik je kar dobro pel svoj evangelij o Janezu Krstniku, kako je pripravljal pot Gospodu in vabil ljudstvo k pokori ne le z besedami, pač pa tudi z lastnim vzgledom; da je spokorno živel, "nosil obleko iz velblodje dlake ter usnjen paš okrog svojih lelij; da je jedel in užival kobilice in divji med — (kar je bila v Palestini hrana revnih in preprostih ljudi). In vpraj, ko je omenjal v še kar dobrem petju in z močnim glasom, da je Janez jedel kobilice in divji med — je eden izmed navzočih oficirjev nehote glasno napravil pripombo: "O — preklet je bla švoh menaža," — vse naokrog je bušnilo v smeh, celo škof se je s težavo držal resno. Pevec pa je zamisljen v svoj evangelij nemeč se za res neslano opazko — gotovo je ni slišal — krepko nadaljeval in lepo končal svojo, zanj ne lahko nalogo. Po blagoslovu in po oddani vojaški salvi, ko se je procesija že začela pomikati k naslednji kapeli proti sv. Jakobu cerkvi, — pa je stopil general k dotičnemu oficirju, ga srepo pogledal ter mu rezko naročil: "Da se mi javiš na raport, odmah jutri zrana!" Kako sta naslednji dan orala, nismo zvedeli. Procesija se je zopet lepo razvijala preko mostu k Sv. Jakobu, kjer je bil pred cerkvijo ob oltarju podan "Začetek tretjega evangelija po Luku, o napovedi angela jud. duhovniku Zahariji, da bosta — oba z ženo Elizabeto že priletna — dobila sina in naj mu dasta ime Janez, kateri bo čudovit v svojem poslanstvu kot predhodnik Jezusov z nalogo, da Mu pripravi "popolno ljudstvo". Močno je že žgalo junijsko sonce, ko smo se s litve, vse pesmi so bile podane v lepi slovenščini. Vojaška godba je igrala same izbrane komade, prirejane po cerkvenih, evharističnih napevih, katere je skomponiral sam njen kapelnik dr. Jožef Čerin. Evangeliji, začetek vsakega izmed štirih evangelistov, so se peli pri posameznih oltarjih, so bili tisto predstavljani v lepo sloveščino. Kaple — oltarji za 4 evangelje so bili skrbno, lepo pripravljeni: pred frančiškani, pred uršulinsko cerkvijo v Zvezdi, pred cerkvijo sv. Jakoba in pred magistram. Šenklaška — stolna procesija je bila "uradna". Ude-

ležili so se je ne le župan Perič v spremstvu vseh mestnih svetnikov; on se je pripeljal s podžupanom vedno v gala kožiji z dvema belima konjema — iskra šimeljna. Marveč tudi zastopniki vojske z divizijskim generalom na čelu, vodstvo univerze in poleg Prosvetne zveze z mogočno četo Orlov in Orlic tudi gasilci in zastopniki drugih korporacij, Castna vojaška četa — sami res izbrani fantje — je spremljala baldahin z Najsvetejšim in oddajala salve — strele po vsakem blagoslovu.

Zivo se spominjam, kako je pred frančiškani pel "Začetek svetega Evangelija po Mateju", kjer je podan rodovnik Jezusov — kanonik dr. M. Opeka s svojim mogočnim basom. Pred Uršulinsko cerkvijo v Zvezdi je pel "Začetek sv. evangelija po Marku" — opis življenja in delovanja sv. Janeza Krstnika kot predhodnika Gospodovega, dobri in skromni kanonik, "mašni-ka" smo mu rekli; hudomušnež so ga celo imenovali "šenklavski baritonist". Pevec res ni bil. Vendar za tisto slovesno priliko se je s pomočjo semeniškega pevovodje skrbno in dobro pripravil. Po opravljenih molitvah in obredu pred evangelijem se je škof z asistenco postavil na levo stran oltarja; v bližini je stal župan s svojimi svetniki. Na desni strani je bil semeniški pevski zbor, poleg zbora je zavzel mesto general s svojimi oficirji. In doli po Kongresnem trgu je bila ogromna množica ljudi ter razne organizacije — udeleženci Telovske procesije. Bil je krasen, že kar vroč dan — res "dan, kot ga je naredil Gospod". Kanonik je kar dobro pel svoj evangelij o Janezu Krstniku, kako je pripravljal pot Gospodu in vabil ljudstvo k pokori ne le z besedami, pač pa tudi z lastnim vzgledom; da je spokorno živel, "nosil obleko iz velblodje dlake ter usnjen paš okrog svojih lelij; da je jedel in užival kobilice in divji med — (kar je bila v Palestini hrana revnih in preprostih ljudi). In vpraj, ko je omenjal v še kar dobrem petju in z močnim glasom, da je Janez jedel kobilice in divji med — je eden izmed navzočih oficirjev nehote glasno napravil pripombo: "O — preklet je bla švoh menaža," — vse naokrog je bušnilo v smeh, celo škof se je s težavo držal resno. Pevec pa je zamisljen v svoj evangelij nemeč se za res neslano opazko — gotovo je ni slišal — krepko nadaljeval in lepo končal svojo, zanj ne lahko nalogo. Po blagoslovu in po oddani vojaški salvi, ko se je procesija že začela pomikati k naslednji kapeli proti sv. Jakobu cerkvi, — pa je stopil general k dotičnemu oficirju, ga srepo pogledal ter mu rezko naročil: "Da se mi javiš na raport, odmah jutri zrana!" Kako sta naslednji dan orala, nismo zvedeli. Procesija se je zopet lepo razvijala preko mostu k Sv. Jakobu, kjer je bil pred cerkvijo ob oltarju podan "Začetek tretjega evangelija po Luku, o napovedi angela jud. duhovniku Zahariji, da bosta — oba z ženo Elizabeto že priletna — dobila sina in naj mu dasta ime Janez, kateri bo čudovit v svojem poslanstvu kot predhodnik Jezusov z nalogo, da Mu pripravi "popolno ljudstvo". Močno je že žgalo junijsko sonce, ko smo se s litve, vse pesmi so bile podane v lepi slovenščini. Vojaška godba je igrala same izbrane komade, prirejane po cerkvenih, evharističnih napevih, katere je skomponiral sam njen kapelnik dr. Jožef Čerin. Evangeliji, začetek vsakega izmed štirih evangelistov, so se peli pri posameznih oltarjih, so bili tisto predstavljani v lepo sloveščino. Kaple — oltarji za 4 evangelje so bili skrbno, lepo pripravljeni: pred frančiškani, pred uršulinsko cerkvijo v Zvezdi, pred cerkvijo sv. Jakoba in pred magistram. Šenklaška — stolna procesija je bila "uradna". Ude-

ležili so se je ne le župan Perič v spremstvu vseh mestnih svetnikov; on se je pripeljal s podžupanom vedno v gala kožiji z dvema belima konjema — iskra šimeljna. Marveč tudi zastopniki vojske z divizijskim generalom na čelu, vodstvo univerze in poleg Prosvetne zveze z mogočno četo Orlov in Orlic tudi gasilci in zastopniki drugih korporacij, Castna vojaška četa — sami res izbrani fantje — je spremljala baldahin z Najsvetejšim in oddajala salve — strele po vsakem blagoslovu.

Zivo se spominjam, kako je pred frančiškani pel "Začetek svetega Evangelija po Mateju", kjer je podan rodovnik Jezusov — kanonik dr. M. Opeka s svojim mogočnim basom. Pred Uršulinsko cerkvijo v Zvezdi je pel "Začetek sv. evangelija po Marku" — opis življenja in delovanja sv. Janeza Krstnika kot predhodnika Gospodovega, dobri in skromni kanonik, "mašni-ka" smo mu rekli; hudomušnež so ga celo imenovali "šenklavski baritonist". Pevec res ni bil. Vendar za tisto slovesno priliko se je s pomočjo semeniškega pevovodje skrbno in dobro pripravil. Po opravljenih molitvah in obredu pred evangelijem se je škof z asistenco postavil na levo stran oltarja; v bližini je stal župan s svojimi svetniki. Na desni strani je bil semeniški pevski zbor, poleg zbora je zavzel mesto general s svojimi oficirji. In doli po Kongresnem trgu je bila ogromna množica ljudi ter razne organizacije — udeleženci Telovske procesije. Bil je krasen, že kar vroč dan — res "dan, kot ga je naredil Gospod". Kanonik je kar dobro pel svoj evangelij o Janezu Krstniku, kako je pripravljal pot Gospodu in vabil ljudstvo k pokori ne le z besedami, pač pa tudi z lastnim vzgledom; da je spokorno živel, "nosil obleko iz velblodje dlake ter usnjen paš okrog svojih lelij; da je jedel in užival kobilice in divji med — (kar je bila v Palestini hrana revnih in preprostih ljudi). In vpraj, ko je omenjal v še kar dobrem petju in z močnim glasom, da je Janez jedel kobilice in divji med — je eden izmed navzočih oficirjev nehote glasno napravil pripombo: "O — preklet je bla švoh menaža," — vse naokrog je bušnilo v smeh, celo škof se je s težavo držal resno. Pevec pa je zamisljen v svoj evangelij nemeč se za res neslano opazko — gotovo je ni slišal — krepko nadaljeval in lepo končal svojo, zanj ne lahko nalogo. Po blagoslovu in po oddani vojaški salvi, ko se je procesija že začela pomikati k naslednji kapeli proti sv. Jakobu cerkvi, — pa je stopil general k dotičnemu oficirju, ga srepo pogledal ter mu rezko naročil: "Da se mi javiš na raport, odmah jutri zrana!" Kako sta naslednji dan orala, nismo zvedeli. Procesija se je zopet lepo razvijala preko mostu k Sv. Jakobu, kjer je bil pred cerkvijo ob oltarju podan "Začetek tretjega evangelija po Luku, o napovedi angela jud. duhovniku Zahariji, da bosta — oba z ženo Elizabeto že priletna — dobila sina in naj mu dasta ime Janez, kateri bo čudovit v svojem poslanstvu kot predhodnik Jezusov z nalogo, da Mu pripravi "popolno ljudstvo". Močno je že žgalo junijsko sonce, ko smo se s litve, vse pesmi so bile podane v lepi slovenščini. Vojaška godba je igrala same izbrane komade, prirejane po cerkvenih, evharističnih napevih, katere je skomponiral sam njen kapelnik dr. Jožef Čerin. Evangeliji, začetek vsakega izmed štirih evangelistov, so se peli pri posameznih oltarjih, so bili tisto predstavljani v lepo sloveščino. Kaple — oltarji za 4 evangelje so bili skrbno, lepo pripravljeni: pred frančiškani, pred uršulinsko cerkvijo v Zvezdi, pred cerkvijo sv. Jakoba in pred magistram. Šenklaška — stolna procesija je bila "uradna". Ude-

IZ NAŠIH VRST

Painesville, O. — Spoštovana gospa Debevec! Prav lepa hvala Vam za sporočilo, da mi bo potekla naročnina za Ameriško Domovino z dnem 7. junija. Jô zelo rada čitam in komaj čakam, da jo poštar prinese. Brez nje bi mi bilo jako dolgočasno. Tu Vam pošiljam nakaznico za \$16 za eno leto. Vas prav prîsrčno pozdravlja in želi mnogo uspeha Ameriški Domovini

Frances Zuzek

Vesti iz Slovenije

Zbori volivcev

V Kranju že nekaj časa razmišljajo o tem, kakšna oblika povezave med občinsko skupščino in občani bi bila najboljša. Ugotavljajo namreč, da so zbori volivcev izgubili svoj pomen, saj je udeležba na njih iz leta v leto manjša. Na podeželju, na primer, pridejo na zbor povprečno le še trije ali štirje volvci od stotih.

Kljub temu pa je podeželje v občinskem merilu še najboljšše. Na področju centra mesta se je namreč na zadnjem zboru zbralo le 8 volivcev od skupno 6000. (Delo, 5. apr. 1968.)

"Pavlihove" pripombe

V Ljubljani izhaja šaljivi list "Pavliha", ki s svojimi šalami in pripombami velikokrat zadene žebelj na glavo in prav lepo posveti v razmere doma, ki jih nagi povprečni obiskovalec Slovenije ne more spoznati. Med drugim piše:

Tudi vlak, ki nas pelje v komunizem, ima več razredov!

Končno je našel svoje mesto pod soncem: privlekel se je v šefovo senco!

Od ploskanja na sestankih so se mu na dlaneh naredili žulji, vendar je marsikdo, ki jih je videl, menil, da so prav to žulji resničnega delovnega človeka.

Predlagal je prireditev razstave, ki bi prikazala parole, uporabljene pred 20 in več leti. S takšnim neresnim predlogom se je nekaterim prijateljem upravičeno zameril.

"Zakaj pa s tako ihto rineš iz partije?"

"Dohodki so mi tako narasli, da je članarina previsoka."

Kresnica nosi svetlo bodočnost s seboj.

"O, mojster Trdina, spet pri pisanju! Kaj pa bo lepega to pot?"

"Eh, vse pravilje sem zbral, ki krožijo v novomeški občini o otroškem vrteu, da bodo otroci vsaj nekaj imeli od tega."

"Vse redkeje se sliši pri nas pesem 'Lepo je v naši domovini biti mlad'. Kje je mladina, ki jo je včasih z zanosom pela?"

"Saj jo še pojejo, samo malo drugače: 'Lepo je v naši domovini biti mlad upokojen!'"

Če še gasilce razpustimo, kmetje ne bodo imeli sploh nobene politične organizacije več, kjer bi se lahko sproščeno uveljavljali.

Ne bo nič, dokler bodo poravnavljali pokojnine samo tistim od 15 starih tisočakov navzgor, ne pa tudi onim od 500 starih tisočakov navzdol!

Vsako leto 2000 novih knjig

NEW YORK, N.Y. — Vsako leto je v Združenih državah izdanih v tisku okoli 2,000 novih knjižnih del. Prevladuje zanimanje za detektivske zgodbe in romane.

Rev. Leon Kristanc

BOGOMIR MAGAJNA:

GRANIČARJI

"Boste že videli hudiča. V es mesec se boste razgovarjali samo o meni."

Stopil je k vsakemu posebej in vsakemu krepko stisnil roko. "Srečno pot, Tine Sodja!" so mu zakričali, "le glej, da se Vresnik ne prevali nate."

Naložil si je puško na ramo in se napotil tik ob mejnikih navzdol. Enakomerno so se beli kamni vrstili med drevesi drug za drugim v dolgi vijugasti vrsti. Kljub žganju, ki se ga je prijemalo, ne da bi se tega prav zavedal, je korakal hitro in kmalu dospel do jase, skrite v majhno dolinico. Na dnu kadunje je rasel orjaški hrast, ves preprežen z debelo srobotjo, ki se je vzpenjala po vseh njegovih vejah in tu in tam padala nazaj doli na trato. Tu je bilo njegovo priljubljeno počivališče, kjer je večkrat tolikokrat sanjaril leže vznak na travi in opazujoč zelenje nad seboj in sončne žarke, ki so se pasli med vejami. Sedaj pa je sonce že zašlo na drugo stran Vresnika in v dolinici je ležala mračna senca. Rogovilasti hrast pa je nemo strmel nekam visoko.

Tine Sodja se je še enkrat ozrl v dolino. Nekje daleč je še žarela vas v soncu, ki ga tu ni bilo videti več. Hiše so bile popolnoma rdeče v njegovem žaru. Zagledal se je vanje kakor v nekaj veselega, daljnega, kar je njemu nedosegljivo. On niti sanjati ne sme več o takih stvarih. Nikdar ni imel pravega doma in nikdar ga ne bo imel, če bi še ostal na tej zemlji. Mučil si je dušo in srce. Četudi bi si ustvaril dom, bi ne našel sreče v njem. Kaj bi njemu dom, ko so bile sanje tisočkrat lepše od njega. Dom je za take ljudi, kar zagrabijo srečo in je ne izpuste, ne da bi pri tem kaj sanjali. Seveda, ko bi on mogel biti kot tisti ljudje, potem bi tudi on hodil iz sobe v sobo, se veselil belih prtov na mizi in barvanih slik po steni. Toda on je sanjal še o vse lepših slikah in ko bi mu morale biti izpolnjene, je prišel nekdo in potegnil je umazano roko preko njih. In tisti Blegaš onkraj vasi še vedno žari v soncu. Pa naj žari, če hoče, bo vsaj kakor sveča.

Stopil je v dolinico in naslonil puško na deblo. Na vsaki cvetlici na travici je sedel metulj in trepil od časa do časa s krili, kakor da se pripravljata spat. Dvignil je enega v dian, dihnil nekoliko nanj in metulj je zletel do drugega brega. Zamišljen je gledal za njim.

Potem se je brž zagrabil za vejo in se zavihtel navzgor. Brž je bil na drevesu, kjer se je nekaj časa krčevito držal debela, kajti hrast se je pričel majati in zibati, kakor da bi bil pijan. O, Sodja je vendarle spil preveč žganja. Polastila se ga je vrtočlavičica in zbal se je, da bi ne padel doli. Toda vzel se je še za nekaj rogovil više in obsedel na ploščati grči. Nato je pričel vleči k sebi debeli srobot, ki je padal proti trati. Spotoma je previdno smukal zeleno listje, ki je tu in tam raslo iz vrvi, lub, ki je v dolgih kosmih frčal od srobotov na vse strani. Zelene veje na koncu je odrezal, potem je previdno zaprl nož in ga spravil v žep. Prišel je plesti zanko in vedno krepko poskušal z rokami, ali bo držala. Vsak vozle je splel previdno, kakor da bi pletel jarnice. To delo mu je popolnoma prevzelo vse misli in na smrt samo se je komaj kaj spomnil.

"Vsi se bodo začudili, da sem se obesil in ne ustrelil. Toda vrag jih vzemi — puška vendar ni tako gotova in pridrevili bi se naenkrat vsi sem, ko bi bila še topla kri v meni. Vrag jih vzemi — tisoč dve sto dinarjev je še v moji listnici. Nekaj jim

bo že ostalo za pijačo."

Že si je nateknil zanko za vrat in se hotel zvrniti navzdol, ko je hipoma zaslišal visok, preplašen krik. Hitro je snel zanko in začuden zastrmel v ono smer. Skoraj se ga je polotil strah. In zopet se je zaslišal isti razboleli, krčeviti krik. — Tedaj mu je zanka padla iz rok in se skotalila navzdol mimo vej. Krik se je ponavljal in vsakokrat je bil bliže njega. In tedaj je Tine Sodja zagledal deklico s kakimi dvajsetimi leti, ki je razmršena in v raztrgani obleki pritekla mimo mejnika na to stran. Hip nato je planil iz gozda za njo človek v črni obleki, ki mu je bil obraz popolnoma spačen od strasti. Ni se zbal mejnika. Zapodil se je mimo njega na jaso in dohitel dekle, ki je obstalo sedaj onemalo od groze. Tujec je vrغل deklico na tla, jo sunil v vrat s pestjo in začel trgati obleko z nje ter neprestano golčal nerazumljive besede.

Tedaj se je Tine Sodja tiho splazil po vejah z drevesa. Hipoma ga je minila pijanost. Niti vejica se ni zlomila pod njegovimi rokami. Tujec ga ni zapazil. V borbi z dekletom, ki se je še vedno branilo na vso moč, je bil obrnjen s hrbtom proti Tinetu. Ta je zagrabil puško za cev in se po prstih blizal neznanu. Od veselja so se mu usta režala na široko. Ko je bil tik tujca, je zamahnil in ga zviška treščil s kopitom po lobanji. Tujec se je takoj zleknil v dve gube in se zvrnil na trato. Osteklenele oči so mrtvo zabuljile v Tineta Sodja. Dekle pa je šinilo kvišku in se vrglo z glasnim jokom Tinetu Sodji krog vratu.

"Ali sem ga, hudiča! Sreča le, da je pritekel predaleč na našo stran, sicer bi bilo pisanja dovolj. Če bo še kdaj lahko brcal, ga bo prav gotovo minilo veseleje od takih izprehodov. Ti pa ne jokaj, saj ti jaz ne bom storil nič žalega. Lepo si popravi lase in obleko, saj taka skoraj nisi za med ljudi. Si hotela čez mejo, kaj? Pa te je vrag dohitel. Če hočeš, te spremim do gostilne 'Pri Tončiči'. Do tja se prideva nocoj. Tega tu pa kar pustiva. Če se prebudi, si bo že znal poiskati najkrajšo pot nazaj."

Deklica je bila na poti iz Idrije in je šla za bratom, da si poišče dela. Bila je lepa, krepka črnolaska, še lepša zaradi solz, ki ji niso še izginile, in radi nasmeha, ki se ji je porajal na ustnicah in se je že zmagovalo boril z solzami.

In čudno, tudi Tine Sodja je bil sedaj poln smeha in veselja, dasi ni prvokrat vodil dekleta od meje. Ni mogel skriti veselja, da jo je rešil prav on in prav takrat, ko se je pripravljala, da stopi na drugi svet. Ponosno je korakal zraven nje in pozorno je poslušal o bedi v Idriji, kjer mislijo sedaj odpustiti tri sto rudarjev in jih poslati z družinami čez mejo. Ona sama pa še nič ne ve, kaj bo storila. Odšla je od doma brez vsakega denarja. V gozdu jo je napadel tisti razbojnik. Močna je in se mu je iztrgala, dokler je zopet ni ujel.

Odprl je takoj listnico in ji izročil nekaj stotakov. Ona se je branila s strahom, toda on ji je prigovarjal češ, da nima nobenega svojca in da sicer sam zapravi ves denar. Vzela ga je. Vprašal jo je za ime.

"Dana sem," je rekla in on se ji je predstavil:

"Jaz sem Tine Sodja, kaplar graničarjev." In takoj ji je, medtem ko se je neprestano oziral v njene oči, na dolgo in široko pripovedoval svoje življenje. Dolina se je na dolgo vlekla pred njima med samimi gorami. (Dalje prihodnjič)

Oglašajte v "Amer. Domovini"

Darovi za Slovensko kapelo v Washingtonu

CLEVELAND, O. — Najprej dva popravka za Milwaukee; pomotoma je bilo izpuščeno ime Mrs. Angele Fon, ki je prispevala \$5, Mr. Erwin Plesko je daroval \$19 in ne \$5, kot je bilo poročano. Prizadete prosim, da mi oprostite, kajti pri tolikih imenih ni nič čudnega, če se naredi pomota.

Iz Pueblo, Colo. mi je poslala Mrs. Anna Pachak \$74, darovali so:

Po \$10: Društvo Marijinega Brezmadežnega Spočetja št. 104 KSKJ, Klub Zora, Mary Guzol.

Po \$5: John Pachak, Mary Stravje, St. Mary's P.T.A., Mr. in Mrs. Jack Okey, Gertrude Arthur.

Po \$3: Mr. in Mrs. Louis Kastelic.

Po \$2: Mary Lakner.

Po \$1: Frances Skof, Mr. in Mrs. Gabriel Gradisher, Natalia Marcella.

Rego Park, N.Y. — Mrs. Christine Kepic, tajnica št. 84 SZZ je poslala \$174, darovali so:

Po \$100: Mr. in Mrs. Cyril Guardia.

Po \$10: Miss Ivanka Svet, Mr. in Mrs. Joseph Kepic, Miss Christine Kepic.

Po \$7: Margaret Gerbec.

Po \$5: Mrs. Agnes Koprivnik, Mrs. Theresa Lacijan, Mrs. Katie Ferk, Mr. in Mrs. Geo. Moletz, Fanny Krizel, Mary Stimatz, Mary Penko.

Po \$2: Mrs. Anna Stalzer.

Iz Strabane, Pa. je poslal Mr. John Bevec, gl. odbornik KSKJ, lepo vsoto \$324, kar so prispevali kot sledi:

Po \$25: Mr. in Mrs. John Yoney.

Po \$20: Mrs. Anton Tomsic in sin Ed Tomsic.

Po \$10: Mr. in Mrs. Albert Tomsic, Mr. in Mrs. Frank Beltz, Mrs. Mary Polk in Mrs. Katherine Kogovsek, Mr. in Mrs. Anthony Bevec Jr., Mrs. Margaret Yenko, Mr. in Mrs. John Liekar, Mr. in Mrs. Frank Kmet, Mr. in Mrs. John Bevec, Mr. in Mrs. Joseph J. Drenik (Pittsburgh, Calif.).

Po \$7: Mrs. Frances Chesnik. Po \$5: Mr. in Mrs. William Kausck, Mr. in Mrs. Joseph Beletz, Louis Beletz, Mr. in Mrs. Joseph Chesnik, Mr. in Mrs. Edward T. Lewis, Mr. in Mrs. Albert J. Albinini, Mr. in Mrs. John Fischer, Mrs. Vera Boles, Mr. in Mrs. John Tershel, Mr. in Mrs. Joseph A. Kern, Mr. in Mrs. Leonard Mavrich, Mr. in Mrs. Frank Zuzek, Mr. in Mrs. Anthony C. Bevec, Mr. in Mrs. Joseph E. Krall, Mr. in Mrs. Frank Tomsic, Joseph Vavrich Jr., Frances Oklesen, Frances M. Ahacic, Mr. in Mrs. August Oklesen, John Koklich & Daughters, Mr. in Mrs. Peter Mohoric, Mr. in Mrs. Geo. Pavlik, Mr. in Mrs. Frank Bevec, Mr. in Mrs.

Herman Powers, Mr. in Mrs. Adolf Kern Jr., Mr. in Mrs. Frank Gorup, Mr. in Mrs. Jacob Martincic, Mr. in Mrs. Joseph Holsey, Mrs. Frances Petro, Mr. in Mrs. Frank Kirn, Mr. in Mrs. Carl Podboy.

Po \$4: Mrs. Frances Vodisek. Po \$3: Mrs. Mary Kocian.

Po \$2: Mr. in Mrs. John E. Tomsic, Mr. in Mrs. Henry Lavrich, Mr. in Mrs. Frank Sweton, Mr. in Mrs. Henry Mavrich, Mr. in Mrs. Frank Novak Sr., Mr. in Mrs. William C. Tomsic, Richard Yakorsky (Strabane, Pa.).

Po \$1: Mr. in Mrs. Stanley Krulce, Mr. in Mrs. Joe Progar, Agnes Bostjancic, John Urbanec, Joseph Vercek Sr., William Progar (Houston, Pa.).

Iz Sheboygana, Wis. je Mrs. Prislund, ki je do sedaj nabrala že \$700, zopet poslala \$50, kar so prispevali sledeči:

Po \$10: Društvo Krščanskih mater, Frank Jelovnik.

Po \$5: Robert Fischer, Louise Sacker, Wes. Melnik.

Po \$3.50: Mr. in Mrs. W. J. Votivetz, Mr. in Mrs. Anton U-dovich.

Po \$2: Mary Dragan.

Po \$1: Sylvia Drexler, Frances Chuk, Frances Nadoh, Josephine Kobal, Anna Cvetkovich, Anton Cvetan.

Iz Loraina, O. je poslala Mrs. Angela Kozjan, tajnica št. 40 SZZ \$44, kar so prispevali sledeči:

Po \$10: Podružnica št. 40 SZZ. Po \$5: Frances Tomazic, Mary Plesnik, Frances Jevce, Mary Mlach, Mary Klinar, Angela Kozjan.

Po \$2: Anna Znamenak, Mary Kurjan.

Iz Chicaga, Ill. — Mrs. Albina Novak je poslala \$240, kar so prispevali sledeči:

Po \$100: Federation of Illinois KSKJ Societies.

Po \$25: Mr. Anton Kukman, Mr. in Mrs. John Burjek.

Po \$10: Mrs. Anne Epach (Hometown, Ill.), John Buh, Mr. in Mrs. Anton Medved, August in Jennie Kodelja (Conneaut, O.), John C. Kambich (Detroit, Michigan), Mr. in Mrs. Frank Markosek, Rose Klucar (Johnstown, Pa.).

Po \$5: Mr. in Mrs. Antonia Purkart, Mrs. Josephine Palcic, Mrs. Marija Peterlin, Mrs. Pauline Ozbolt.

Cleveland, O. — Mrs. Mary O-toničar je poslala \$122; prispevali so:

Po \$100: Rose Chandek v spomin svojih pokojnih staršev Mr. in Mrs. Anton Chandek.

Po \$5: Mr. in Mrs. Frank Swegel, Mr. in Mrs. John Merhar, Mrs. Antonia Skander.

Po \$1: Pauline Strnad, Mary Brajdice.

Iz Slovenske pisarne sem prejel \$25; prispevala sta:

Po \$20: Jacob Zakelj.

Po \$5: Peter Jancar.

Imam še precej imen, a moram za danes končati, da ne bo-

do predolge kolone. Vsi, ki ste kaj prispevali, boste prišli na vrsto, vsem tistim, ki še niste nič prispevali, pa kličem:

Mal položi dar —

Mariji Pomagaj na oltar!

Ček ali Money Order naredite na SLOVENIAN CHAPEL FUND in pošljite na moj naslov:

Frank A. Turek,
986 Bryn Mawr Ave.
Wickliffe, Ohio 44092

Nepotrebna debata!

CLEVELAND, O. — Dočim vodi policijska uprava v Los Angelesu preiskavo o atentatu na senatorja R. F. Kennedyja previdno, stvarno in mirno — ničesar ne pretirava, ničesar ne skriva —, ne da nekaterim politikom žilica miru, radi bi dosegli, da bi bilo njihovo ime vsak dan v časopisju. Tako je nekdo med drugim sprožil vprašanje, ali je obtoženi atentator Sirhan simpatiziral s komunisti. Od tega vprašanja seveda ni daleč drugo vprašanje, ali je Sirhan morda tudi sam član partije.

Debata o tem je nepotrebna in lahko vodi do napačnih zaključkov. Vsi dosedanja podatki govorijo, da je Sirhan zagrizen arabski nacionalist. Kot tak mora simpatizirati s komunisti, saj ravno komunistične države vse od kraja podpirajo arabsko stališče v njihovem sporu z Izraelom. Z lučjo pri belem dnevu ne najdeš v arabskem svetu domaćina, ki ne bi bil za komunistične prijatelje in proti amerišskemu "imperijalizmu". Arabci so namreč trdno prepričani, da bi se Izrael takoj podal, kakor hitro bi ga Amerika ne podpirala. To je seveda zmeta, toda Arabci si tega ne dajo dopovedati.

Simpatije do komunizma pri Sirhanu niso igrale vloge, glavni njegov nagib je bilo sovraštvo do ameriške politike (ne morda ameriškega naroda), ki podpira Izrael v boju proti arabskim sosedom.

Upati moramo, da takih nepotrebnih debat ne bo veliko, saj po nepotrebnem širijo meglo v politični presoji gornjega atentata. Zupan v Los Angelesu naj bi bil pa rajše molčal!

I. A.

Hitrica ni nikoli dobra

WASHINGTON, D.C. — O tem, da nam je dober zakon o kontroli prometa s strelnim orožjem malega kalibra nujno potreben, je večina naše dežele že davno prepričana. Tako pa ne misli naša industrija strelnega orožja, ki ima v Kongresu močnejše varuhe. Do sedaj so na Kapitolu preprečili še vsak zakon, ki bi zajel jedro problema. To se je zgodilo tudi pretekli teden. Pod vplivom atentata na sen. R. F. Kennedyja in na pritisk Bele hiše je Predstavniški dom na hitrico izglasoval novo besedilo zakona.

Novo besedilo je pomanjkljivo, ne postavlja na primer pod kontrolo pušk vseh vrst, češ da to škoduje lovskim interesom.

Da novo besedilo ni kaj prida vredno, priča stališče naših policijskih oblasti. Vse po vrsti smatrajo zakon za zelo pomanjkljiv. Ni v njem vsebovano načelo, da mora vsak lastnik orožja dobiti dovoljenje in da brez dovoljenja ne sme nositi orožja. Druga pomanjkljivost je v tem, da policija nima pravice iskati orožja in ga začasno zapleniti, dokler ne pade sodba pristojnega sodišča. Zato mislijo naši policijski strokovnjaki, naj bo sedanji zakon res le začasen, novo besedilo pa naj bo sestavljeno ob vpoštevanju pripomb naše policije, ki ima na tem področju gotovo več skušnje kot katerakoli druga oblast, tudi sodna.

Kdo bo Kennedyjev naslednik v senatu?

ALBANY, N.Y. — V smislu zakona bo sedaj njujorški guverner N. A. Rockefeller imenoval na Kennedyjevo izpraznjeno mesto v senatu novega senatorja, ki mu bo funkcijska doba tekla do 31. decembra 1970. Na Rockefellerja bodo kandidatje gotovo izvajali hud pritisk, sam bo pa pri izbiri seveda tudi vpošteval dejstvo, da bi rad postal republikanski predsedniški kandidat. Morda bo ta okoliščina zanj odločilna. V tem slučaju seveda ne bo prišel v poštev noben demokrat.

Mislijo, da se Rockefellerju ne bo mudilo z imenovanjem.

Med tem imajo demokratje druge skrbi, kdo naj bo podpredsednik pri kandidaturi H. H. Humphreya. Najlažje bi se zadeva dala urediti, ako bi mogel postati kandidat za podpredsednika McCarthy. To pa ne gre, kajti v tem slučaju bi bila predsednik in podpredsednik iz iste države (Minnesota). Zato je že rojena misel, da naj bi za podpredsednika kandidiral senator Ted Kennedy. Ideja pa še ni postala "zanimiva".

Pakistan se odmika zvezam

RAVALPINDI, Pak. — Pakistan je bil do pred nekaj leti trden zaveznik ZDA v dveh zvezah, SEATO in CENTO. Sedaj ima z njima le še formalne zveze, dejansko se njihovega dela ne udeležuje. Zunanji minister Arshad Husain je dejal pretekli teden v parlamentu, da so se mednarodni odnosi spremenili, zato sta obe zvezi izgubili svoj pomen vsaj za Pakistan. Ta je odločen ubirati čim bolj neodvisno pot.

Pakistan se je ohladil za ZDA, odkar so te pomagale Indiji pri oboroževanju po kitajskem vpadu v Indijo jeseni 1962, pa nato ukinile dobavo orožja in vsake druge pomoči obema, ko je prišlo med njima do vojnega spopada zaradi Kašmirja 1965. ZDA so tedaj postopale s svojim zaveznikom Pakistanom prav tako kot z nevtralnimi Indijo. V Karajču tega niso pozabili, četudi je bil predsednik Ayub potem še na obisku v ZDA.

V Pragi bodo čistili policijo

PRAGA, CSR. — Notranji minister Josef Pavel je dejal parlamentarni komisiji, da ima težave pri izvajanju reform v svojem ministrstvu, katero je odgovorno za narodno notranjo varnost. Z nastopom novega režima je delo policije omejeno na ohranitev notranjega reda, miru in varnosti. Oddelek za politično nadziranje prebivalstva je moral svoje delo ustaviti.

Osobje notranjega ministristva, ki je skozi 20 let skrbelo za "notranjo varnost", se le počasi privaja na nove omejitve. Ponekod je nova smer naletela na pravi odpor, kot je dejal minister J. Pavel parlamentarnemu odboru. Napovedana je čistka vseh, ki

Sen Kresne noči

15. junija 1968 pri Sv. Vidu
Že imate vstopnico?

nočejo z novim duhom in z novo smerjo.

Sonce

BERKELEY, Calif. — Naše Sonce ima 864,100 milj premera in je povprečno oddaljeno 92.9 milijonov milj od Zemlje. Je nekako poldrugokrat tako gosto kot Zemlja na svoji površini.

Najbolj zaželjena divjad

SANTA FE, N.M. — V New Mexico je najbolj priljubljen lov na medvede, srne in na divje purane.

Moški dobijo delo

Help Wanted — Male

Retired Man

for sweeping plastic fabricating plant and offices. Steady work. days.

JACO PRODUCTS CO.

3400 Hamilton Ave.

361-3400 (116)

Oskrbnik

Iščemo oskrbnika začasno od 16. junija do 1. septembra. Kličite Tony Bokal MU 1-9675.

(116)

DELO DOBIJO

Moški in ženske

Iščemo osebe za čiščenje v Euclidu, delni čas, ki delajo drugo izmeno. Morajo imeti dobra priporočila v tem delu. Ure od polnoči do 4. zj. Kličite 943-3333.

(117)

Ženske dobijo delo

Hišno delo

Iščemo žensko za čiščenje in nekaj likanja ob torkih in četrtkih za odraslo družino. \$12.00. Kličite 932-1909.

— (115)

MALI OGLASI

Hiša naprodaj

Dvodružinska hiša, 5 sob spodaj in garaža, 3 sobe in kopalnica zgoraj. Na 1023 E. 70 St. tel.: 431-7863.

— (114)

ROJAKI POZOR

Izvršujem vsa zidarska, mizar-ska in pleskarska dela, dobro in po zmerni ceni. Za pojasnila kličite: 432-1727.

— (115)

V najem

Odda se 3 neopremljene sobe in kopalnica, zadaj, zgoraj, eni osebi na 1053 E. 71 St. Pokličite 361-0989 po 4.30 pop.

(118)

Iščejo stanovanje

Miren, upokojen par išče stanovanje z 2 spalnicama v bližini E. 185, Lake Shore in Neff P.d. Kličite 486-1330.

— (114)

Stanovanje išče

Slovenka išče stanovanje 3 sob z garažo v Euclidu za mesec junij. Kličite RE 1-7045.

7,10 jun)

V najem

5 sob zgoraj, blizu E. 185 St. Kličite zvečer 531-4504.

(118)

Hiša naprodaj

3-družinska hiša naprodaj 5-6-6, v ospredju trgovina, ki je pa oddana. Carl and Norwood. Kličite 261-6295.

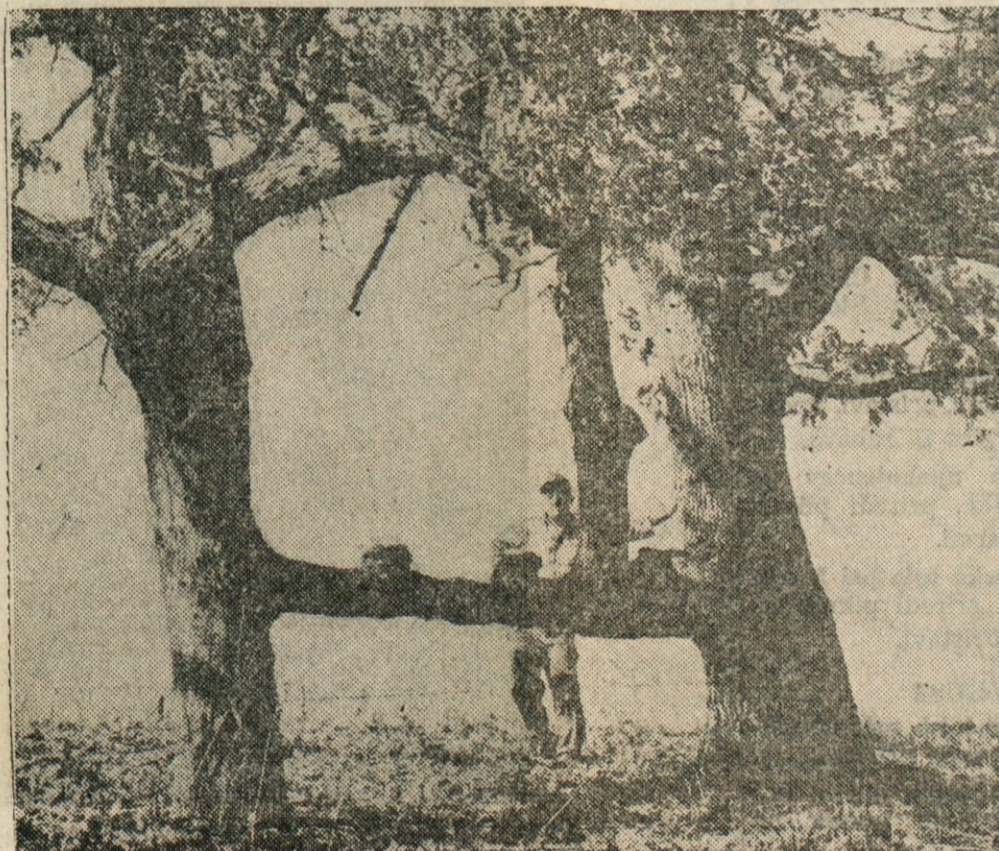
10,12,14,17,19,21 jun)

Pozor!

Izdelujem umetno pletene prtičke različne velikosti in oblike. Maria Germ, 7980 Stuart Ave. No. 1, Montreal 15, P. Q. Canada. (119)

Priatelj's Pharmacy

IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RAČUN POMOCI DRŽAVE OHIO ZA OSTARELE AID FOR AGED PRESCRIPTIONS St. Clair Ave. & 68th St.: EN 1-4212



DREVESNA DRUŽINA — Med hrastoma v Bagleyju, Wis., je zrastle vodoravna vez, iz nje pa je pognal kvišku nov hrast. Praviijo, da je ta čudna drevesna družina nastala tako da je nek zemljemerec pred 100 leti "povezal" hrasta kot znak za mejo.

D. RAULJEN:

Mrtvi ognjenik

Tisti večer, ko se je Jermanov Mirt vrnil, je Stakne iz Belih vod prodajal dom in zemljo.

Večer je bil oblačen, črn, zdaj pa zdaj je nad višavjem vztrepetala bliskavica. V njenem zelenem svitu se je vsakikrat razodela skromna lepota doline, obdane od zelenega, v noči temnomodrega venca gozdov in hribovja.

Kakor oltar na koncu velike ladje se je pokazal Sveti Križ, vzd visoki Smrekovec kakor njegova opora in tolažnik. Mirt, ki se je vrnil iz tujine tako mrčen, kakršn je bil večer, v domači trg, kjer se ni mogel nadejati ničesar dobrega, je vsakikrat ob bliskavici postal, se za trenutek zastrmel tja gor v tisti svetokriški oltar z dvema cerkvama kakor z dvema belima golobicama, in svetlo ga je prevzelo. Ni vedel, ali je spomin iz zgodnje mladosti ali slutnja nečesa, kar se bo v kratkem zgodilo.

Tja gor bi poromal, da, k Svetemu Križu, potem dalje na Smrekovec, v jelove gozdove bi zablodil, napil se razgledov, utonil v neskončni planinski tišini, ljudem nepoznan, dober drug samo srni v jelovju in kanji nad Smrekovcem, nikomur v spotiko, le sebi in stvarstvu vdan. A tu bo zdaj v breme vsem, ki se jim bo kot klavirni prihajajo spet enkrat obesil na vrat, dokler se ga ne otresejo s pogledom in z besedo: tak pojdi že vendar, čas je, zrel si. On pa je bil še vedno kakor otrok, ki so ga dali k tujim ljudem in si ne ve pomagati drugače, kakor da pobegne domov, v neprijazno, ostudno siromaščino, najsi ga čakajo zbadljive oči.

Domači trg je molčal, se pogrezal v dušečo težko, soparno noč. Zdaj tu, zdaj tam je ugasil luč za rdečim zagrinjalom. Nekje sredi trga so se odprla vrata gostilne in se spet zaloputnila. Pijan tovarniški delavec, ki se ga je bil nalokal za zaslužek na koncu tedna, je odkobalil po cesti bogvekam v okolico. Lajež psos, hrum turbine v tovarni, šum jeza, vse po starem. Mirt je zavil s ceste proti prikrajku, tja dol na rob trga, koder se gubi pot med zeljnice. In bliže ko je bil domu, teže se je otesal misli, da je hudo priti neželjen

in nepričakovan v domači kraj, kjer nimaš več doma. Hudo je, si je vnovič trdil, hoteti vse in biti nič. Toda — nehoti se je vzravnal — česa ne zmore mladost!

Našel je dom, kakor ga je bil pričakoval. Bliskavica mu je v trenutku prikazala propadanje. Dom, ki je bil še pred leti čist in prijazen, kakršni le morejo biti pohlevni starinski domovi trških družin, je izgubil ves svoj domačnostni mik, okrušen je, brez prave varujoče in skrbne roke. Dokler je rodovina še polno zbrana, dokler se vsepovsod v domu in naokoli čuti dihanje in utrip družinskega življenja in dokler povsod opaziš ravnanje roko gospodarjevo pa skrb gospodinjino, čutiš, kako z družino živi tudi dom. Ko pa se družina razbije, začne dom hirati in mrko propada kakor starček, ki nima žive duše, da bi mu stregla. Lej, kruši se omet, manjkajo žlebniki, polknice niso več cele, ni več ograje pred gredami.

Ko je pritisnil na kljuko, so se duri same odprle na stečaj. Niso bile zaklenjene. Kaj bi tatovi po hišah, kjer ni kaj vzeti! Kljub ropotu se nikdo ni oglašil.

"Ste pomrli?" — je glasno vprašal v kuhinjo, da je odmevalo po veži in po vsem domu. Nekaj je zašumelo pod posteljo, nekaj se je zganilo.

"A, ti si, strček! O, odkod si se pa vzel?"

"Minica, že spet v svojem brlogu?"

Splazila se je izpod postelje in se opahala. Potem ga je z drobnimi, hladnimi ročicami objela. Zraven je hitela dopovedovati, kako ga je vesela. Sama je doma. Oče in mati —

"... v gostilni, kajpa!" je pokimal Mirt.

"Uganil! Zaradi velike kupčije, da veš!" je hitela Minica.

"In zaradi velike pijače, ne? Ti pa si se iz velikega strahu skrila pod posteljo, ker mama še vedno privihra kakor ihta, kadar..."

"U! Hujše ko kdaj prej. Ko bi ti vedel, kako je bilo v nedeljo! Včeraj smo kupili nove lonce in zdaj lahko spet kuhamo... Ali si že kaj bogat, strček? In kak si prav za prav? Rada bi te videla, pa nimamo

luči. Veš kaj, pojdiva še midva k onim, večerjal boš in veselil te bodo. Ignac plačuje, zdaj je bogataš v Ljubljani. Grunt je kupil, Staknetovo v Belih vodah, popoldne so pisali pogodbo. Že grem..."

Tako je gostolela. In kadar se je zablskalo, je Mirt videl, da se ji smejo oči iz bledikastih, drobnih lic. Bosa, uborna, a živahna kakor metulj se ga je oklenila in ga peljala iz hiše. Veter je zdaj pa zdaj trosil bele kaplje, pošumeval ob vogalih, dimnikih, po trati, po krošnjah dreves. Nikjer žive duše. Samo pod sosedovo jablano, ki je iztegnila veje daleč na cesto, je stal nekdo naslonjen na plot. V desnici mu je tlela cigareta, ki jo je zdaj pa zdaj zamišljen prinesel k ustom in na dolgo potegnil, da se je žar iskril skozi temo kakor volčje oko.

"Bog!" je Mirt polglasno pozdravil mračnega človeka. Ta se je obrnil od plota, kakor da ga je pozdrav živo razveselil.

"Mirt! Tak si prišel, dolgo te ni bilo. Kako smo te pogrešali!"

"Mene?" se je začudil Mirt. Stara Pevčeva hiša in Hanes Stular pred njo, to je bilo, kakor da je uboga stoletna starka vzela izgubljenega, zavrženega otroka v svojo skrb.

"Zdaj pa tu domuješ, kaj?" je uganil Mirt. Ob tlenju cigarete je spoznal, da je Hanes popival in da ga je pijača premogla. Hanes je bil sin trgovca, ki se je bil pred leti priselil iz severnih krajev v trg. Ni šlo po sreči. Hanesova mati, ki je nosila visoko nakodrano frizuro, rdeče solze v uhanih in napeto bluzo, je zlobudrala z visokim glasom čudno mešanico. Niso je sovražili, a tudi radi je niso imeli, posmehovali so se ji, oponašali so jo po pivnicah in otroci pri igri. Trgovca Stularja pa se

Mirt komaj še spominja, le redkokdaj ga je bil videl v trgovini; bil je blede, žalostne podobe, kakor da tiči v njem strah pred nečim negotovim in zadržana jeza, ki se bo zdaj zdaj nad nekom znesla. Neko jesen, ko je deževalo, je bila Stularjeva trgovina zaprta. Zgoraj, onkraj stopnišča in hodnika, v veliki sobi je ležal v kovinasti krsti Stular, ves upadel, kakor da se je vsa beda zadnjih let zrušila nanj in ga stisnila v preveliko krsto. To je Mirtov spomin na trgovca, spomin neprijetnega sočutja, zaradi katerega se tudi s Hanesom nista nikoli mogla prav sprijateljiti in je bil Hanes tolikokrat tepen, ko je pri igri za trgovca ali ob potoku prišlo kaj navzkriž. Zasmilil pa se je Mirtu tistikrat, ko ga je mati vsa v črnem vlekla za pogrebom. Tako droban je bil, neveden, zapuščen; a drugače se je vedelo, da ga mati razvaja. Ne, to ni bila prava ljubezen, vse drugačno so čutili domači fantje. Nič sladkega božanja, nič pitanja s sladkorčki, — rajši so domači fantje poslušali odtehtano besedo svojih očetov in sosedov in rajši so bili tepeni, kakor da bi jih kdo božal. Kmalu se je potrdilo, da trgovkina ljubezen do otroka ni prava. Še preden je prišla pomlad, je vdova Stularka izginila s tovarniškim elektrotehnikom. Samo do Gradca je držala sled, potem se je izgubila in ljudje so zgolj po domnevah govorili, da sta v Hamburgu stopila na barko in odrinila v Ameriko. Hanes je ostal sam in ga je prevzela občina. Tovarnar, ki je tedaj županoval, ni trpel škandalov in je dal otroka v dobro rejo, čez leto dni pa v celjske šole.

(Dalje prihodnjič)

Oglašajte v "Amer. Domovini"

JUNIJ						
So	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

KOLENDAR društvenih prireditev

JUNIJ

15. — Slovenski akademiki v Ameriki (SAVA) imajo svojo Plesno prireditev v farni dvorani pri Sv. Vidu.

16. — Otvoritev Slovenske pristave za l. 1968: piknik in ples.

22. — Družabni klub Baragovega doma priredi članski večer z večerjo in plesom v Baragovem domu.

23. — Hinko Lobe Memorial Fund priredi piknik na Slov. pristavi.

23. — Demokratiški klub 32. varde priredi piknik na prostorih Društva sv. Jožefa na White Road.

23. — Klub društev SDD na Recher Avenue priredi Balincarsko tekmovanje.

23. Slov. kult. društvo TRIGLAV v Milwaukee priredi svoj prvi piknik na svojih prostorih v Triglav parku.

30. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi piknik na Slovenski pristavi.

JULIJ

4. — Slovenska pristava priredi piknik na svojih prostorih.

7. — Društvo SPB Cleveland priredi piknik na Slovenski pristavi.

21. — Slov. športni klub priredi piknik na Slov. pristavi. Sportni spored, ples in zabava.

24. — Klub upokoencev na Waterloo Rd., priredi piknik na SNPJ farmi.

28. — Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti priredi piknik na Slovenski Pristavi.

AVGUST

4. — Štajerski klub priredi piknik na Slovenski pristavi.

11. — Društvo Najsv. Imena fare sv. Vida priredi piknik na Slov. pristavi.

18. — Polletni festival pri Mariji Vnebovzeti ob priliki

11. konvencijo na 'O'smi' — 62nd St. Mark's Place, Manhattan, N.Y. — Konvencija bo trajala do 2. septembra.

SEPTEMBER

1. in 2. — Slovenska pristava priredi piknik na svojih prostorih.

8. — DSPB TABOR priredi spominsko proslavo 25-letnice tragedije Turjaka in Grčaric na Slovenski pristavi.

15. — Društvo SPB Cleveland priredi romanje v Frank, O., v spomin 25-letnice žrtv na Grčaricah in Turjaku.

22. — Trgatev na Slovenski pristavi.

OKTOBER

5. — Društvo SPB Cleveland priredi družabni večer v veliki dvorani pri Sv. Vidu.

5. — DSPB Tabor priredi ob 25-letnici ustanovitve Slovenskega domobranstva svoj jesenski družabni večer v Slov. domu na Holmes Ave.

12. — "Slovenska noč" v avditoriju SND na St. Clair Ave.

12. — Podružnica št. 14 SZZ priredi ob treh popoldne v

SDD na Recher Avenue "card party".

26. — Oltarno društvo pri Mariji Vnebovzeti priredi Kartno zabavo v šolski dvorani. Začetek ob 7.30.

27. — Podružnica št. 25 SZZ praznuje 40-letnico svojega obstoja s slavnostnim kosilom v farni dvorani pri Sv. Vidu. Začetek ob 1. popoldne.

27. — Občni zbor Slovenske pristave.

NOVEMBER

3. — Klub društev SDD na Recher Avenue priredi POST HALLOWEEN PLES.

3. — Glasbena Matica poda svoj jesenski koncert v SND na St. Clair Avenue. Začetek ob 3.30 popoldne.

9. — Klub slov. upokoencev v Newburghu priredi banket v SND na E. 80 St.

16. — Belokranjski klub priredi martinovanje v Slovenskem domu na Holmes Ave.

17. — Jesenski koncert pevskega zbora Jadran v SDD na Waterloo Rd.

24. — Letni festival Zahvalnega

dne pri Mariji Vnebovzeti v šolski dvorani ob 3. popoldne.

24. — Dramatsko društvo Naša zvezda poda v SDD na Recher Avenue igro.

28. — Tony's Polka Party — Seventh Thanksgiving Celebration in Slov. National Home, St. Clair Avenue.

DECEMBER

1. — Moški pevski zbor Slovan poda svoj jesenski konvert v SDD na Recher Ave. Začetek ob štirih popoldne.

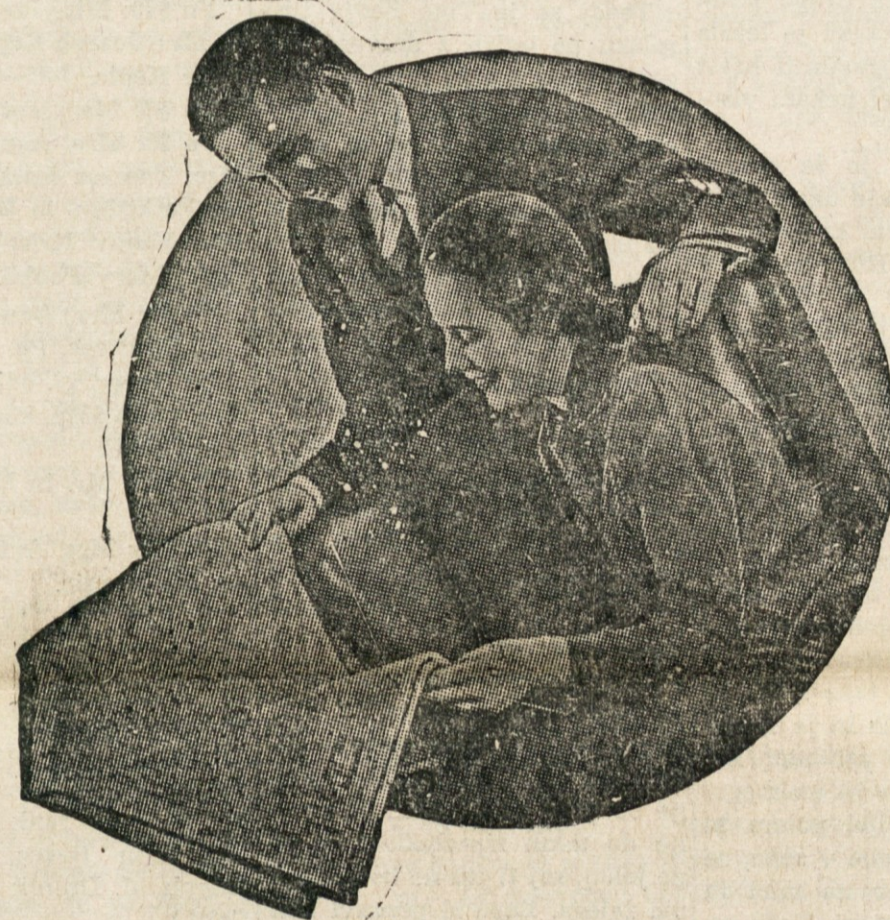
APRIL

19. — DSPB Tabor priredi svoj pomladanski družabni večer v Slov. domu na Holmes Ave.

26. — Slovenska folklorna skupina KRES priredi "VEČER V DECVAH" s kratkim sporedom v SND na St. Clair Ave. Za ples igrajo "Veseli Slovenci".

SAVA vabi na SEN KRESNE

NOČI 15. junija 1968. Ne pozabite na vstopnico!



"Poglej, tukaj v Ameriški Domovini je zopet oglaševanih nekaj prav poceni predmetov!"

"Tako priliko je treba izrabiti, da se prihrani nekaj dolarjev."

"Pomni, draga ženica, vsak cent se pozna, ki ga moreva prihraniti."

"Zato vsak dan pregledjva Ameriško Domovino, ne samo novice in drugo berilo, ampak tudi oglase. Trgovca, ki oglašuje v Ameriški Domovini je zanesljiv in pri njem kupujva."

CHICAGO, ILL.

HELP WANTED

COOK
Good wages. 6 day week. References Apply:
HOMESTEAD HOTEL
1625 Hinman — Evanston
Call GR 5-3300 (114)

MALE HELP

BAKER
Part time. 3 or 4 hours daily.
References.
MO 6-5486 (115)

HOUSEHOLD HELP

COOK
and care for one adult. Top salary for A-1 references. Near North.
DE 7-4354 (116)

BUSINESS OPPORTUNITY

BAKERY — BY OWNER
Going business. Reasonable rent. Must sell due to other interests. Real sacrifice.
LI 9-1514 (116)

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

ELK GROVE VILLAGE
4 bdrm., 2 full baths. Kit. & Kitchenette. Cent. air. Beaut. corner lot. Immed. occup. By owner. Assume low int. mort. 100 Parkchester Road. 439 4526 or 4527 (114)

SLOCUM LAKE-WILLIAMS PARK
By owner. 271 Gray St. — Leo Harter. 5 rooms, newly remodeled. New roof. Furnished. 40 miles from Chicago, \$7,000. GR 2-6520 (116)

2½ FLAT BUILDING
2-4's, 1-2 room, 2 car garage. A-1 condition. \$22,500. Owner.
SP 2-1390 (115)

BY OWNER
3 FLAT BRICK. Well maintained. 4½ rooms each flat. \$305 monthly income plus owner's flat. \$20,500.
SP 2-5165 (117)

LAKE CATHERINE
For sale by owner. 8 room home. Private beach & pier. \$35,000. Priced for quick sale.
395-1410 (117)



RADOVEDNOST JO JE PREMAGALA? — Mlada antilopa v živalskem vrtu v Milwaukeeju je dvignila glavo, ko se je približal fotograf za posnetek. Jo je premagala radovednost, da je pustila hrano na tleh, ki jo vneto pobirajo njene tovarišice v čredi.